

พระราชกฤษฎีกา

กำหนดบริเวณที่ดินป่าโป่งน้ำร้อน ป่าปัดวี และป่าดกพรหม

ในท้องที่ตำบลโป่งน้ำร้อน ตำบลคลองใหญ่ ตำบลทับไทร อำเภอโป่งน้ำร้อน
ตำบลปัดวี อำเภอมะขาม ตำบลบ่อเวฬุ อำเภอขลุง บริเวณที่ดินป่าโป่งน้ำร้อน
และป่าปัดวี ในท้องที่ตำบลทับไทร อำเภอโป่งน้ำร้อน ตำบลปัดวี อำเภอมะขาม
และบริเวณที่ดินป่าปัดวี และป่าดกพรหม ในท้องที่ตำบลปัดวี อำเภอมะขาม

ตำบลบ่อเวฬุ อำเภอขลุง จังหวัดจันทบุรี

ให้เป็นเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า

พ.ศ. ๒๕๕๑

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๖ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๑

เป็นปีที่ ๕๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้
ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดบริเวณที่ดินป่าโป่งน้ำร้อน ป่าปัดวี และป่าดกพรหม ในท้องที่ตำบล
โป่งน้ำร้อน ตำบลคลองใหญ่ ตำบลทับไทร อำเภอโป่งน้ำร้อน ตำบลปัดวี อำเภอมะขาม ตำบลบ่อเวฬุ
อำเภอขลุง บริเวณที่ดินป่าโป่งน้ำร้อน และป่าปัดวี ในท้องที่ตำบลทับไทร อำเภอโป่งน้ำร้อน ตำบลปัดวี
อำเภอมะขาม และบริเวณที่ดินป่าปัดวี และป่าดกพรหม ในท้องที่ตำบลปัดวี อำเภอมะขาม ตำบลบ่อเวฬุ
อำเภอขลุง จังหวัดจันทบุรี ให้เป็นเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๒๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๓๓
วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. ๒๕๓๕ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้
ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกากำหนดบริเวณที่ดินป่าโป่งน้ำร้อน ป่าปัดวี และป่าดกพรหม ในท้องที่ตำบลโป่งน้ำร้อน ตำบลคลองใหญ่ ตำบลทับไทร อำเภอโป่งน้ำร้อน ตำบลปัดวี อำเภอมะขาม ตำบลบ่อเวฬุ อำเภอขลุง บริเวณที่ดินป่าโป่งน้ำร้อน และป่าปัดวี ในท้องที่ ตำบลทับไทร อำเภอโป่งน้ำร้อน ตำบลปัดวี อำเภอมะขาม และบริเวณที่ดินป่าปัดวี และป่าดกพรหม ในท้องที่ตำบลปัดวี อำเภอมะขาม ตำบลบ่อเวฬุ อำเภอขลุง จังหวัดจันทบุรี ให้เป็นเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า พ.ศ. ๒๕๕๑”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้บริเวณที่ดินป่าโป่งน้ำร้อน ป่าปัดวี และป่าดกพรหม ในท้องที่ตำบลโป่งน้ำร้อน ตำบลคลองใหญ่ ตำบลทับไทร อำเภอโป่งน้ำร้อน ตำบลปัดวี อำเภอมะขาม ตำบลบ่อเวฬุ อำเภอขลุง บริเวณที่ดินป่าโป่งน้ำร้อน และป่าปัดวี ในท้องที่ตำบลทับไทร อำเภอโป่งน้ำร้อน ตำบลปัดวี อำเภอมะขาม และบริเวณที่ดินป่าปัดวี และป่าดกพรหม ในท้องที่ตำบลปัดวี อำเภอมะขาม ตำบลบ่อเวฬุ อำเภอขลุง จังหวัดจันทบุรี ภายในแนวเขตตามแผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกานี้ เป็นเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์รักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ชวน หลีกภัย

นายกรัฐมนตรี

แผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกา

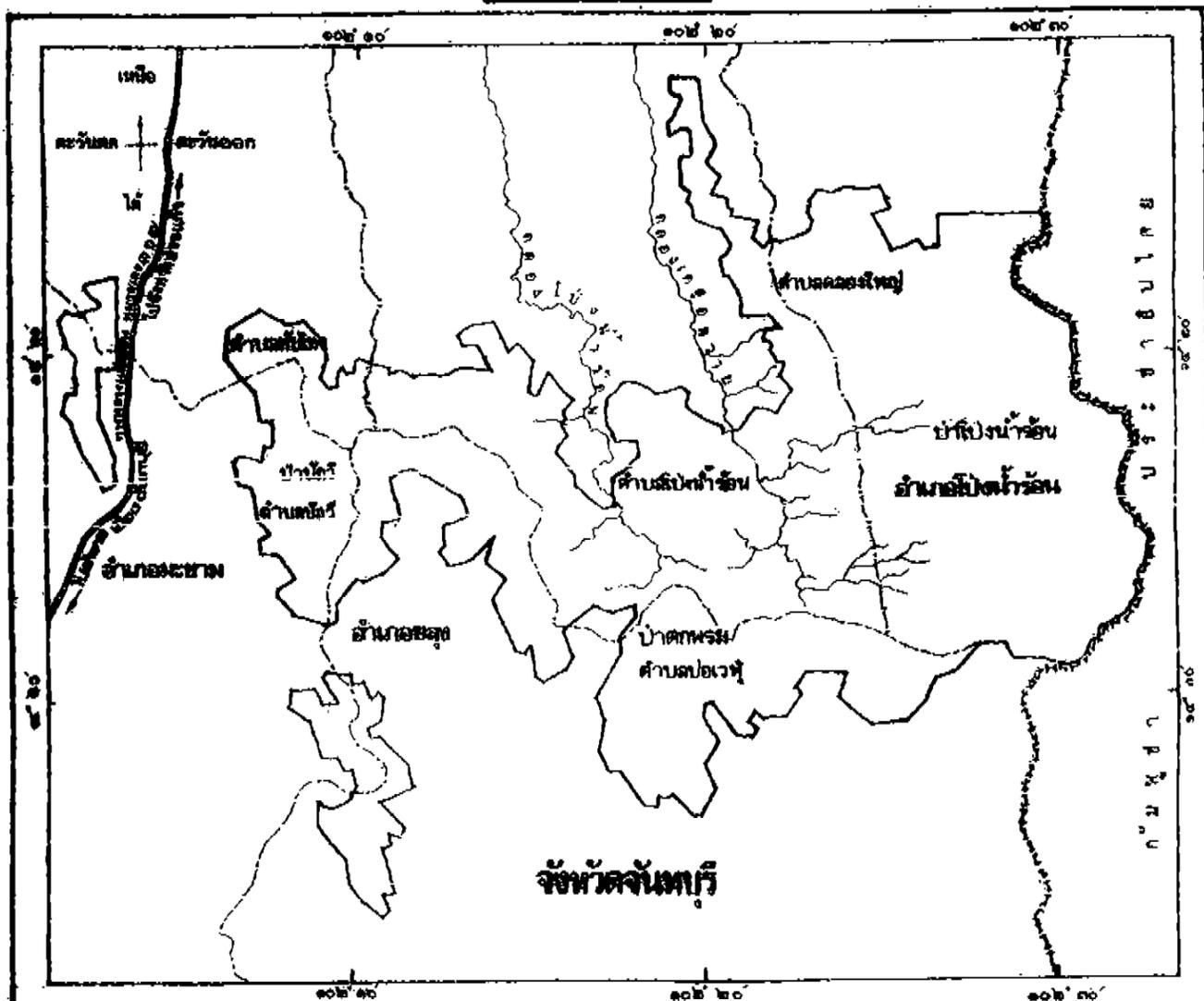
กำหนดบริเวณที่ดินป่าปงน้ำร้อน ป่าปืดวิ และป่าตกรวม ในท้องที่ตำบลปงน้ำร้อน ตำบลคลองใหญ่ ตำบลทับไทร อำเภอปงน้ำร้อน ตำบลปืดวิ อำเภอระชาวม ตำบลบ่อเวฬุ อำเภอสูง บริเวณที่ดินป่าปงน้ำร้อน และป่าปืดวิ ในท้องที่ตำบลทับไทร อำเภอปงน้ำร้อน ตำบลปืดวิ อำเภอระชาวม และบริเวณที่ดินป่าปืดวิ และป่าตกรวม ในท้องที่ตำบลปืดวิ อำเภอระชาวม ตำบลบ่อเวฬุ อำเภอสูง จังหวัดจันทบุรี ให้เป็นเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า

พ.ศ. ๒๕๔๑

เนื้อที่ ๑๖๘,๗๐๖ ไร่

มาตราส่วน ๑:๒๕๐,๐๐๐

แผนที่ ๒๕๔๑

- เครื่องหมาย
- แนวเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า
 - - - - - เขตเส้นพรมแดนตามกฎหมาย ระหว่าง ประเทศไทยกับกัมพูชาประชาธิปไตย
 - เขตอำเภอ
 - เขตตำบล
 - == ทางหลวง
 - ~ คลอง

(Signature)
(ม.ร.ว. ภัทรชัย รัตน์)

ผู้อำนวยการสำนักอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและ

(Signature)

(นายปลอดประสพ สุรัสวดี)

อธิบดีกรมป่าไม้

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ เนื่องจากป่าโป่งน้ำร้อน ป่าปลีกล้วย และป่าดงพญาไฟ ในท้องที่ตำบลโป่งน้ำร้อน ตำบลคลองใหญ่ ตำบลทับไทร อำเภอโป่งน้ำร้อน ตำบลปลีกล้วย อำเภอมะขาม ตำบลบ่อเวฬุ อำเภอขลุง ป่าโป่งน้ำร้อน และป่าปลีกล้วย ในท้องที่ตำบลทับไทร อำเภอโป่งน้ำร้อน ตำบลปลีกล้วย อำเภอมะขาม และป่าปลีกล้วย และป่าดงพญาไฟ ในท้องที่ตำบลปลีกล้วย อำเภอมะขาม ตำบลบ่อเวฬุ อำเภอขลุง จังหวัดจันทบุรี เนื้อที่ประมาณ ๑๖๕,๗๘๖ ไร่ มีลักษณะภูมิประเทศเป็นเทือกเขาสูงชันสลับซับซ้อน เป็นป่าดิบชื้นที่อุดมสมบูรณ์ เป็นแหล่งต้นน้ำลำธาร มีแหล่งน้ำ แหล่งอาหารของสัตว์ป่าที่อุดมสมบูรณ์ มีสัตว์ป่าสงวนและสัตว์ป่าคุ้มครองหลายชนิดอาศัยอยู่อย่างชุกชุม เช่น ช้างป่า เก้งหม้อ เก้ง กวาง วัวแดง กระซัง พังพอน เสือโคร่ง ชะนี ลิง ค่าง นกเขา นกแซกแซว นกกางเขนบ้าน นกหัวขวาน และชนิดต่างๆ ฉะนั้น เพื่อรักษาไว้ซึ่งพันธุ์ไม้ สัตว์ป่า และพื้นที่ป่า ให้เป็นแหล่งที่อยู่อาศัยของสัตว์ป่าโดยปลอดภัย รวมทั้งเป็นการรักษาแหล่งต้นน้ำลำธารและป่าไม้ที่มีอยู่ในพื้นที่แห่งนี้ให้คงอยู่อย่างถาวรตลอดไป สมควรกำหนดบริเวณที่ดินดังกล่าวให้เป็นเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าตามพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. ๒๕๓๕ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้